

Benedykt XVI

Pamiętka tajemnicy paschalnej : rozważanie przed modlitwą "Anioł Pański" : (Rzym, 11 września 2005 r.)

Salvatoris Mater 8/1/2, 485

2006

Artykuł został opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Rozważanie przed modlitwą «Anioł Pański»
(Rzym, 11 września 2005 r.)¹¹

Pamiętka tajemnicy paschalnej

[...]

[54] Maryja, która na Kalwarii stała obok krzyża, jest również obecna, z Kościołem i jako Matka Kościoła, ilekroć sprawujemy Eucharystię (por. Encyklika *Ecclesia de Eucharistia*, 57). Dlatego nikt nie może lepiej niż Ona nauczyć nas, jak rozumieć Mszę św. i przeżywać ją wiernie i z miłością, [55] jednocząc się z odkupieńczą ofiarą Chrystusa. Kiedy przyjmujemy komunię św., my również, biorąc przykład z Marii i z Nią się jednocząc, obejmujemy drzewo życia, które Jezus swoją miłością przemienił w narzędzie zbawienia, i wypowiadamy nasze «amen», nasze «tak» ukrzyżowanej i zmartwychwstałej Miłości.

Rozważanie przed modlitwą «Anioł Pański»
(Rzym, 8 grudnia 2005 r.)¹²

Maryja prowadzi nas do Boga

[44] Dziś obchodzimy uroczystość Niepokalanego Poczęcia Najświętszej Maryi Panny. Jest to dzień wielkiej radości duchowej, w którym kontemplujemy Maryję Dziewicę, «Korną, a w takiej u aniołów cenie, / Ostoję, w której pokój się poczyna», jak pisał wielki poeta Dante (*Raj*, XXXIII, 3). W Niej jaśnieje blask wiecznej dobroci Stwórcy, który w swym planie zbawienia wybrał Ją na Matkę swojego Jednorodzonego Syna i na mocy zasług przewidzianej śmierci Chrystusa zachował od wszelkiej zmyzy (por. Kolekta). Dzięki temu w Matce Chrystusa i naszej Matce wypełniło się w sposób doskonały powołanie każdej istoty ludzkiej. Wszyscy ludzie, przypomina Paweł Apostoł, są wezwani, by byli święci i nieskalani przed obliczem Boga, w miłości (por. Ef 1, 4). Patrząc na Maryję, jakże nie rozbudzić w sobie - Jej dzieciach - pragnienia piękna, dobra, czystości serca? Jej niebiańska niewinność prowadzi nas do Boga, pomagając przezwyciężyć pokusę życia przeciętnego, [45] opartego na kompromisach ze złem, aby zdecydowanie zwrócić się ku prawdziwemu dobru, które jest źródłem radości.

Dziś moja myśl wraca do 8 grudnia 1965 r., kiedy sługa Boży Paweł VI uroczystie zakończył Powszechny Sobór Watykański II – największe wydarzenie w życiu Kościoła w XX w. – który bł. Jan XXIII rozpoczął trzy lata wcześniej. Ku radości licznych wiernych na placu św. Piotra Paweł VI, powierzając opiece Dziewicy Maryi wprowadzanie w życie dokumentów soborowych, z czułością zwracał się do Niej, tytułując Ją Matką Kościoła.

¹¹ „L'Osservatore Romano” 27(2006) nr 1, 54-55.

¹² „L'Osservatore Romano” 27(2006) nr 2, 44-45.